

Şikayet Dilekçesi

– Mecit Aktürk · 13 Eylül 2024

ŞİKÂYET DİLEKÇESİ

Can verip de canlara yâr ettiğin
Kulunu çok kıran oldu Yâ Rabbi
Nazargâha eşsiz diyar ettiğin
Gönül yurdum viran oldu Yâ Rabbi

Ağusunu akıttıkça hayra şer
Yaşamaktan bezdiriyor her haber
Üç günlük gül bahçende en muteber
Zakkum, diken deren oldu Yâ Rabbi

Sarsılsak da her ilâhî tokatta
Aşkın yeri bomboş kalmış lugatta
Cahil 'âlim', cimri 'cömert' ve hatta;
Edepsizler 'eren'(!) oldu Yâ Rabbi

Dostluk varken tercih edip en zoru
Hep kadere yüklediler kusuru
Kardeşliği, bir nebzecik huzuru
Millete çok gören oldu Yâ Rabbi

Muhabbet, aşk vuruldukça sırtından
Gam tütüyor Yunusların yurdundan
Merhabamın, her selâmın ardından
Mezhebimi soran oldu Yâ Rabbi

Ne nimetin ne de -haşa- payından
Şikâyetim Leheplerin soyundan
Mart neyse de; baharın her ayından
Geçerken kar, boran oldu Yâ Rabbi

Vahdet adlı yâr umarken şafaktan
Güneş bile doğmaz oldu ufuktan
Üstümüze kar yağıyor nifaktan
Âtîme dar kuran oldu Yâ Rabbi

Maya aynı olsa ne ki; farklı tür!
Nemrutların sesi dünden daha gür
Tam yeise yenilirken, çok şükür;
Yetişen hep Kur'an oldu Yâ Rabbi

Kimse ka'le almayınca ağrımı
Sana açtım yine yanık bağrımı
Birlik için yaptığım her çağrımı
Saflığıma veren oldu Yâ Rabbi

Ne hazan ne hüznün kokan gül bahçem
Kan ve zulüm tek sebab-i dilekçem
Darda kaldım; naçar kalem ve lehçem
Dilimi çok yoran oldu Yâ Rabbi.

Mecit Aktürk